

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14CoP/89/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5422200893
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Bebčák
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5422200893.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Bebčáka, členiek senátu JUDr. Martyiny Nemravovej a JUDr. Miroslavy Korbašovej, vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom ako matka, zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín, dieťa rodičov: matka C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, zastúpená: Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom Radlinského 1735/29, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 50 120 000, a otec F. B., nar. XX.XX.XXXX trvale bytom G. – G. XXXX, zastúpený: JUDr. Eva Tabačáková, advokátka so sídlom Hviezdoslavovo námestie 1660/22, Dolný Kubín, za účasti Úradu komisára pre deti, so sídlom Odborárske námestie 3, 811 07 Staré Mesto, IČO: 50 159 399, v konaní o návrhu matky a návrhu otca na zmenu úpravy styku otca s maloletým dieťaťom, o odvolaní matky a otca proti rozsudku Okresného súdu Námestovo č.k. DK-2P/40/2022-382 zo dňa 8. augusta 2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Námestovo č.k. DK-2P/40/2022-382 zo dňa 8. augusta 2023 p o t v r d
z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj len „okresný súd“) výrokom I. zmenil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp.zn. 8P/29/2021 zo dňa 17.03.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.03.2022 vo výroku o úprave styku otca s maloletým tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletým prvé tri mesiace od právoplatnosti tohto rozsudku každý nepárny víkend v kalendárnom mesiaci vždy v sobotu od 10:00 hod. do 16:00 hod. a po uplynutí tohto obdobia každý nepárny víkend v kalendárnom mesiaci vždy v sobotu od 10:00 hod. do nasledujúcej nedele do 17:00 hod., pričom odovzdávanie a preberanie dieťaťa sa bude realizovať pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne. Matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť a otcovi v určenom čase odovzdať; výrokom II. návrh otca vo zvyšnej časti zamietol; výrokom III. návrh matky na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom zamietol; výrokom IV. určil, že o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania štátu bude rozhodnuté samostatným uznesením; výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd citujúc § 23 ods. 1 prvá, druhá a štvrtá veta zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), § 24 ods. 4 zákona o rodine, § 25 ods. 1, 2 zákona o rodine konštatoval, že matka sa podaným návrhom domáhala úpravy styku otca s maloletým za jej prítomnosti, kedy v závere posledného pojednávania sama uviedla, že si uvedomuje právo otca na stretávanie sa s maloletým, avšak za jej prítomnosti. Osobný styk maloletého s otcom sa uskutočňuje už dlhú dobu za prítomnosti matky, pričom matka so stykom v jej neprítomnosti nesúhlasí. Svoje

obavy matka odôvodnila aj pretrvávajúcim strachom zo správania otca, ktorý sa mal podľa vyjadrení maloletého dopustiť jeho sexuálneho obťažovania. Tento strach a obavy matky okresný súd považoval za neopodstatnené, s poukazom na uznesenie OR PZ Dolný Kubín zo dňa 18.07.2023, z ktorého vyplýva, že stíhanie vo veci bolo zastavené z dôvodu, že skutok (o ktorom má matka podozrenie, že je sexuálnym zneužitím), nie je trestným činom. Matka zároveň poukazovala na výrazne zhoršený zdravotný stav maloletého od poslednej úpravy, čo podľa jej tvrdenia má bezpochyby príčinu v zmene úpravy styku, o čom predkladala početné množstvo lekárskeho záznamov. Okresný súd nespochybnil zdravotný stav maloletého, avšak v konaní nebola preukázaná priama súvislosť, ktorá by súvisela so zhoršením psychického či fyzického zdravotného stavu maloletého po stretnutí s otcom. Otec sa po vedomej, ale aj po nevedomej rovine nejaví byť pre maloletého konfliktogénnym zdrojom jeho ťažkostí. Závery znaleckého dokazovania v kontexte prejednávanej veci umožňujú podľa okresného súdu prijať záver, že maloletý má k otcovi vytvorené pozitívne emočné väzby, vzťah k otcovi nie je negatívny. Na strane maloletého nie sú prítomné závažné bariéry, ktoré by znemožňovali primeraný kontakt a vzťah otec-syn. Podľa vyjadrení zamestnankýň Centra pre deti a rodiny stretnutia otca so synom prebiehali na pozitívnej úrovni, bez potreby ich zásahu, dokonca ich prítomnosť pri stretnutiach s otcom nie je nutná. Zo záverov znaleckého posudku rovnako vyplýva, že maloletý je značne ovplyvniteľný svojou matkou a zároveň z týchto záverov je možné tiež usudzovať, že maloletý sa usiluje vyhovieť želaniu dospeléj osoby, svojej matky, v súvislosti s tým, akým spôsobom bude realizovaný kontakt s jeho otcom. Nakoľko toto ovplyvňovanie je dlhodobého charakteru, maloletý má na podklade určitých okolností negatívne hodnotenie svojho otca, avšak kontakt otca a maloletého možno na základe interpretácie osôb, ktoré boli prítomné pri ich kontakte hodnotiť ako primeraný. Okresný súd v súlade s vyjadreniami týchto osôb zastal názor, že styk otca s maloletým v neprítomnosti matky je v záujme zdravého osobnostného vývinu dieťaťa. Styk otca s maloletým za prítomnosti matky je vzhľadom k veku maloletého nepostačujúci, obmedzujúci, za takéhoto stavu nemôže dôjsť k prehĺbeniu vzťahu maloletého k otcovi. Bráni tomu, aby sa otec stal pre dieťa súčasťou jeho života, ako ňou sú matka, nevlastní súrodenci i partner matky. Okresný súd dodal, že otec prejavil skutočný záujem o prehĺbovanie jeho vzťahu s maloletým, ku ktorému môže podľa okresného súdu dôjsť len tak, že otec bude s maloletým tráviť viac času, a to aj bez prítomnosti matky. Vzhľadom na to, že doteraz styk prebiehal len za prítomnosti matky a s prihliadnutím na zistenú citovú závislosť maloletého na matke, na skutočnosť, že je vekovo starší, súd upravil styk s otcom postupne. Okresný súd konštatoval, že za tri mesiace po pravidelnom kontakte s otcom v rozsahu v sobotu od 10:00 hod. do 16:00 hod. bez prespatia, je predpoklad, že maloletý si zvykne na neprítomnosť matky a získa aj dôveru a bližší citový vzťah k otcovi. Za neprimeraný vyhodnotil okresný súd návrh otca, aby sa stretnutia uskutočňovali každý nepárny týždeň prvé dva mesiace od piatka od 18:00 hod. do soboty do 18:00 hod. a po uplynutí tejto doby, od piatka od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod., nakoľko maloleté dieťa si musí zvyknúť na kratšie stretnutia počas dlhšieho obdobia a až po uplynutí dlhšieho obdobia jeho realizácie je možné uvažovať o celovíkendových stretnutiach s otcom. Z tohto dôvodu v tejto časti návrh otca zamietol. Okresný súd mal za to, že úprava styku tak, ako bola prijatá súdnym rozhodnutím, zohľadňuje proces prehĺbovania vzťahu otca a maloletého tak, aby sa postupne stal súčasťou jeho života. Z uvedených dôvodov súd zamietol aj návrh matky na zmenu súdneho rozhodnutia - stretávania sa otca so synom len za jej prítomnosti, pretože tento návrh podľa okresného súdu nie je dôvodný a takáto forma stretávania otca s maloletým nie je v najlepšom záujme maloletého. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CMP“). Zároveň okresný súd konštatoval, že o nároku štátu na náhradu trov konania a o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením.

3. Proti výrokom I. a II. rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie otec z dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 písm. f). Uviedol, že do určitej miery je spokojný s rozhodnutím okresného súdu v tom smere, že okresný súd vyhodnotil na základe vykonaného dokazovania potrebu jeho stretávania sa s maloletým bez prítomnosti matky. Domnieva sa však, že nie je potrebné adaptačné obdobie v takom rozsahu, ako ho určil okresný súd. Maloletý v tomto roku oslávi 10 rokov, nejde o dieťa, ktoré nemá s ním vytvorený vzťah, práve naopak, z vykonaného dokazovania najmä zo správ kolízneho opatrovníka ako aj zo správ CDR Istebné ako aj z vyjadrenia kolízneho opatrovníka na pojednávaní dňa 08.08.2023 vyplýva, že doterajšie stretnutia jeho s maloletým prebiehali pozitívne. Maloletý sa v jeho prítomnosti cíti spokojne a uvoľnene, teší sa na aktivity, ktoré vykonával s otcom. Kolízny opatrovník navrhol, aby sa styk maloletého s ním realizoval dlhšiu dobu, a to od piatka od 18:00 hod. do soboty 18:00 hod. Rovnako na pojednávaní dňa 08.08.2023 odporučil zástupca Úradu komisára pre deti stretávanie sa maloletého s ním od piatka do nedele každý druhý víkend bez potreby adaptačného obdobia. Z

obsahu vyjadrení zástupcu Úradu komisára pre deti vyplýva názor, že na strane matky je potrebné, aby svoje dieťa „nechala slobodne a voľne dýchať“. Zotrvá preto na svojom návrhu, aby bol spočiatku oprávnený stretávať sa s maloletým od piatka od 18:00 do soboty do 18:00 hod., pretože je potrebné, aby sa maloletý po rokoch po dlhšiu dobu začal s ním stretávať, viac ho spoznal, mal vo svojom živote mužský vzor, čo vzhľadom na krátku dobu určenú v rámci adaptačného procesu nie je možné. V danom prípade podľa otca by nemal maloletý žiaden problém v jeho domácnosti prespať a byť s ním dlhší čas bez prítomnosti matky. U maloletého neboli zistené prekážky brániace tomu, aby s ním nemohol byť dlhšiu dobu a mal s ním primeraný kontakt. Práve naopak, vzájomný kontakt v trvaní 12 hodín za mesiac, hoci po dobu 3 mesiacov od právoplatnosti rozsudku, sa javí ako nepostačujúci, nedostatočný a v rozpore s právami jeho ako rodiča, ktorému maloleté dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti. Potrebu prehlbovania vzťahu medzi maloletým a ním potvrdzujú aj závery znaleckého dokazovania ustanoveným súdnym znalcom. Samotný znalec uviedol, že maloletý je značne ovplyvniteľný svojou matkou, snaží sa vyhovieť želaniu dospelšej osoby v súvislosti s tým, akým spôsobom bude realizovaný jeho kontakt s otcom. Znalec aj uviedol, že maloletý je v kontakte so svojím otcom v minimálnom odpore po pár minútach stretnutia. Rovnako znalec konštatoval, že je plne spôsobilý plniť rodičovskú rolu voči maloletému. Znalec zároveň konštatoval, že pokiaľ nebude možné, aby trávil maloletý s otcom spolu čas bez prítomnosti matky, resp. v takom prostredí, kde by sa mal maloletý cítiť bezpečne, nebude možné vytvoriť primeranú funkčnú a dlhodobú vzťahovú perspektívu. Zároveň zo znaleckého posudku vyplynulo, že matka vhodným spôsobom nestimuluje pozitívnu spätnú väzbu na otca maloletého dieťaťa. Má sťažnú situáciu, že sa neustále snaží v očiach maloletého utvrdzovať ho napr. o jeho láske k nemu, o tom, že mu nehrozí žiadne riziko počas stretávaní. Zároveň poukázal na to, že znalec konštatoval, že k rozšírenému styku maloletého s jeho otcom by malo dôjsť ihneď, ako to bude možné. Keďže v rámci dokazovania boli vylúčené negatívne premenné, ktoré pomenoval znalec, napr. neboli preukázané tvrdenia matky ohľadne sexuálneho zneužívania z jeho strany, jeho negatívny vplyv na syna, nepreukázalo sa, že by zhoršenie zdravotného stavu malo súvis so stretávaním s ním, je potrebné začať realizovať styk v čo najširšej možnej miere. Z tohto dôvodu navrhoval, aby spočiatku jeho styk s maloletým bol počas dvoch mesiacov od piatka do soboty a potom následne, aby bol rozšírený na každý druhý víkend od piatka do nedele. Túto úpravu navrhoval aj z dôvodu jeho pracovného zaradenia a vzdialenosti jeho bydliska od bydliska dieťaťa, ktoré vylučuje stretávanie sa s maloletým počas týždňa. Taktiež navrhoval, aby bola matke uložená informačná povinnosť o tom, že ak sa styk nebude môcť realizovať, aby to oznámila 48 hodín vopred pred termínom stretnutia. Učinil tak z dôvodu, že v deň, popr. deň vopred, keď sa stretnutie má uskutočniť, matka oznámi, že stretnutie sa nerealizuje, avšak lekárske správy o tom, že maloletý je chorý, sú už až zo dňa, kedy má k stretnutiu dôjsť. Je toho názoru že pokiaľ maloletý je chorý, má ísť ihneď k doktorovi, nie až v deň stretnutia. Navrhoval, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II. zrušil a vo výroku I. zmenil tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý nepárny týždeň od piatka od 18:00 hod. do soboty do 18:00 hod. počas prvých dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a následne každý nepárny týždeň od piatka od 18:00 hod. do nedele do 18:00 hod., pričom preberanie a odovzdávanie maloletého bude prebiehať pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Dolnom Kubíne. Matka je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť a v určenom čase ho otcovi odovzdať. Matka je povinná informovať otca najneskôr 48 hodín pred termínom odovzdania dieťaťa prekážku, ktorá bráni realizácii styku otca s maloletým a umožní otcovi stretnutie s maloletým v náhradnom termíne.

4. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala odvolanie aj matka maloletého dieťaťa, ktorá navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie, prípadne rozhodol tak, že otec bude oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry štvrtok v čase od 14:30 hod. do 17:00 hod. za jej prítomnosti a asistencie pracovníka Centra pre deti a rodiny Istebné, pracovisko Dolný Kubín, pričom odovzdávanie a preberanie dieťaťa sa bude realizovať pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín. Matka uviedla, že okresný súd svojím napadnutým rozsudkom výrazne rozšíril styk maloletého s otcom a rozhodol o styku maloletého s otcom bez jej prítomnosti, a to napriek tomu, že zo znaleckého posudku jednoznačne vyplývajú závery, kde znalec neodporúča styk otca s maloletým realizovať bez jej prítomnosti. Zo znaleckého posudku jednoznačne vyplýva, že „Pre prospech zdravotného vývoja maloletého A. je vhodné upraviť styk jeho otca s ním tak, aby bola počas neho prítomná matka“. Rovnaký záver vyplýva zo správy detského klinického psychológa H. I. D. zo dňa 24.05.2023, a teda, že je vhodné uskutočňovať stretávanie sa maloletého s biologickým otcom v prítomnosti matky. Podľa správy detského psychiatra F. F. J. zo dňa 02.05.2022 je zrejme, že pocit bezpečia je pre dieťa nenahraditeľný žiadnou inou intervenciou, ani medikáciou, pri otcovi sa maloleté dieťa necíti bezpečne. Zo správy súkromného centra špeciálno-

pedagogického poradenstva Dolný Kubín zo dňa 14.06.2022 vyplýva, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa stretávalo s otcom, odporúčané je stretávanie sa za prítomnosti matky, nakoľko psychický vývin maloletého dieťaťa je vysoko rizikový. Maloletý sa taktiež vyjadril, že nemá záujem stretávať sa s otcom, a ak áno len za prítomnosti matky. Takéto vyjadrenie maloletý uviedol súdu, aj kolíznemu opatrovníkovi, avšak okresný súd vyjadreniu maloletého neuveril, a to ani napriek veku maloletého dieťaťa. Nie je pravdou ani to, že trestné stíhanie vo veci sexuálneho zločinu zneužívania otcom bolo zastavené. Toto tvrdenie je nepravdivé, pretože skutočnosť je taká, že toto rozhodnutie nie je právoplatné, nakoľko voči nemu uplatnila v zákonom stanovenej lehote opravný prostriedok. Okresný súd neakceptoval znalecký posudok ako hlavný dôkazný prostriedok vyhotovený s odbornými znalosťami a poznatkami. Zároveň súd ignoroval aj záver zo správy detského klinického psychológa H. I. D., neprihliadol na správu detského psychiatra a nevzal do úvahy ani správu súkromného centra špeciálno-pedagogického poradenstva Dolný Kubín. Maloleté dieťa absolútne odmieta stretávanie sa s otcom bez jej prítomnosti a stále dookola všetkým opakuje, že trvá na tom, aby bola na stretnutiach prítomná matka. Maloletý dokáže vnímať signály z okolia a keď mu otec naznačil, že sa budú stretávať bez prítomnosti matky, tak to malo na neho veľmi negatívny psychický dopad, a to až do takého štádia, že sa začal vyhrožovať samovraždou. Je presvedčená, že pokiaľ sa maloletý až v takejto miere bráni stretávaniu sa s otcom bez jej prítomnosti, tak potom je nesprávne a v priamom rozpore so záujmami maloletého, aby súd rozhodol o jeho stretávaní sa s otcom bez jej prítomnosti v neprimeranom rozsahu. Znalec v závere znaleckého posudku konštatuje, že rozsah by mal rešpektovať pranie maloletého dieťaťa, resp. by nemal byť vo väčšom rozsahu, ako je tomu doteraz. Tento záver okresný súd absolútne vo svojom rozhodnutí odignoroval. Otec sa podľa vyjadrení maloletého na stretnutí s ním vyjadril tak, že ak s ním nepôjde bývať k nemu domov, tak matke ublíži. Takéto správanie otca je neprimerané a svedčí o tom, že otec chce maloleté dieťa manipulovať aj za cenu vyhrožovania sa resp. vydierania. O tejto skutočnosti sa maloletý vyjadril 23.08.2022 a tento skutok je v súčasnosti predmetom vyšetrovania. Stretávaniu sa otca s maloletým dieťaťom nebráni a v súčasnosti prebiehajú stretnutia podľa nariadeného neodkladného opatrenia. Krajský súd okrem iného vo svojom rozhodnutí o neodkladnom opatrení konštatuje, že iba na podklade výsledkov znaleckého dokazovania bude možné ustáliť stupeň a rozsah vplyvu matky na postoj maloletého dieťaťa k otcovi.

5. Otec vo svojom vyjadrení k odvolaniu matky uviedol, že na základe vykonaného dokazovania bolo preukázané, že je v záujme maloletého, aby sa spolu stretávali bez prítomnosti matky. H. I. D., F. F. J., či pracovníčky špeciálno-pedagogického poradenstva Dolný Kubín, o správy ktorých sa matka opiera vo svojom odvolaní, nikdy s ním nekomunikovali osobne, nikdy nevideli interakcie medzi ním a maloletým a neboli svedkami spontánneho správania sa maloletého k nemu počas stretnutí. Správy, ktoré sú vypracované sú odzrkadlením len interpretácie a tvrdení matky. Rovnako nemal možnosť vnímať interakciu medzi ním a maloletým ani súdom ustanovený súdny znalec. Znalec v obsahu znaleckého posudku nikde neuvádza negatívny vplyv jeho na maloletého, práve naopak, uvádza, že sa mu snaží byť na blízku a venovať sa mu, prípadne byť pre neho zdrojom pozitívnych zážitkov a emócií, pričom nie je možné vytvoriť primeranú funkčnú a dlhodobu perspektívnu vzťahovú väzbu medzi maloletým a jeho otcom, pokiaľ nebude možné, aby trávili spolu čas bez prítomnosti matky. Zdôraznil konštatovanie ustanoveného súdneho znalca, že je nevyhnutná potreba zmeniť správanie matky maloletého vo vzťahu k nemu, najmä pozitívna stimulácia ohľadne kontaktu so svojím otcom. Pokiaľ matka v odvolaní poukazuje na názor maloletého, ktorý sa na pojednávaní vyjadril, že nemá záujem sa s ním stretávať a ak áno, tak len za prítomnosti matky, samotný súdny znalec uzavrel, že maloletý je schopný reprodukovať svoj názor, ten je však do značnej miery ovplyvnený jeho matkou. Znalec vo svojom posudku konštatuje, že maloletý používal na konfrontačné otázky rovnaké argumenty, svoj postoj nevedel vysvetliť inak, ako formuláciami uvedenými v spise, resp. v rozhovore s matkou a maloletým. Zároveň súdny znalec konštatuje, že syn sa snaží vyhovieť želaniu dospelšej osoby, svojej matky, v súvislosti s tým, akým spôsobom bude realizovaný kontakt s jeho otcom. Znalec konštatuje, že toto ovplyvňovanie je dlhodobého charakteru. Vo vzťahu k správe H. D. otec uviedol, že pani doktorka neodporúča stretávanie sa bez prítomnosti matky, keďže nebolo dokončené vyšetrovanie. V trestnom konaní sa na základe trestného oznámenia matky podrobil znaleckému dokazovaniu MUDr. Caisovej, čím boli vylúčené podozrenia matky o akomkoľvek zneužívaní maloletého. Ak aj nebolo trestné konanie právoplatne skončené, závery znaleckého posudku ustanovenej súdnej znalkyne sú jednoznačné. Znalkyňa konštatuje, že nepredstavuje pre maloletého nebezpečenstvo, netrpí žiadnou sexuálnou deviáciou. Preto je správne konštatovanie okresného súdu, že obavy a strach, ktoré pociťuje matka, sú bezdôvodné a opakovaným podaním trestného oznámenia sa preukázali jej tvrdenia o sexuálnom zneužívaní maloletého ako nepravdivé. Vo vzťahu k správe F. J. poukázal, že táto správa je stará viac ako 16 mesiacov, odvtedy, čo sa stretávanie jeho s maloletým obnovilo a nie je zrejmé na základe čoho

lekár konštatoval v tej dobe, že maloletý sa pri ňom necíti bezpečne. Podľa jeho názoru opäť vychádzal len z tvrdení matky maloletého. Má za to, že okresný súd nie je viazaný záverom znaleckého posudku, ktorý predstavuje dôkaz ako ostatné, v spise sa nachádzajú iné dôkazy. V rámci dokazovania boli predložené správy pracovníčok Centra pre deti a rodiny Istebné, ktoré boli v konaní vypočuté a práve tieto výpovede najobjektívnejšie hodnotia vzťah medzi ním a maloletým, jeho reakcie, spoluprácu, náklonnosť maloletého voči nemu. Poprel vyjadrenie matky, že by sa mal pred synom vyjadriť, že ak nepôjde bývať k nemu domov, tak matke ublíži. Ak by chcel maloletého do svojej starostlivosti, požiadal by o to už dávno. Maloletému však nechce spôsobiť akúkoľvek traumu či ujmu, keďže maloletý dlhodobo vyrastá s matkou a nie je úplne presvedčený, že by zverenie do jeho osobnej starostlivosti bolo v najlepšom záujme maloletého. Tak ako matka uvádza, že maloletý opakuje, že trvá na jej prítomnosti pri styku, jemu pri stretnutiach hovorí, že chce byť s ním častejšie, bez prítomnosti matky.

6. Kolízny opatrovník k odvolaniu otca uviedol, že rodina maloletého je z dôvodov opakujúcich sa súdnych konaní, trestných oznámení priebežne monitorovaná pracovníkmi úradu. V rodine sú dlhodobo prijímané opatrenia sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. S rodinou je vypracovaný plán sociálnej práce, ktorý sa priebežne aktualizuje a následne vyhodnocuje. Podľa zhodnotenia situácie dieťaťa a jeho rodiny a určitej miery jeho ohrozenia bola vyhodnotená u maloletého nízka miera ohrozenia. Vykonávanie opatrení v rodine dieťaťa sa v súčasnosti realizuje formou vypracovaného odporúčenia orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately. Boli a sú realizované odborné metódy Centrom pre deti a rodiny Istebné, pracovisko Dolný Kubín. Participujúce subjekty sa zhodli na konštatovaní, že vypracované odporúčenie priebežne plní svoj účel. Matka naďalej verbalizuje, že v najlepšom záujme maloletého je, aby kontakt s otcom sa realizoval výlučne za jej prítomnosti, nakoľko maloletý kontakt s otcom zle „prežíva“. Otec sa počas celého obdobia pri vykonávaní opatrení opakovane vyjadruje, že len nechce prísť o rolu otca v živote dieťaťa, ktoré nadovšetko miluje. Medzi rodičmi maloletého je narušená vzájomná komunikácia, čo nepriamo vplýva na dieťa, ktoré vzhľadom k tomu, že má rado oboch rodičov, tak svoje vyjadrenia prispôsobuje danej situácii - konflikt lojality, keď je s otcom, hovorí mu, čo chce počuť otec, a opačne, keď je v prítomnosti matky, tak uvádza, čo chce počuť matka. Rodičia boli upozornení, že vzhľadom k ich narušenej komunikácii môže byť ohrozený priaznivý psychický, fyzický a sociálny vývin maloletého, ktorý potrebuje okrem iného aj pokojné rodinné prostredie. Kolízny opatrovník sa v celom rozsahu stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie a uviedol, že je v záujme maloletého, aby sa pokračovalo v procese udržiavania vzájomných väzieb zo strany obidvoch rodičov.

7. K odvolaniu otca sa vyjadril komisár pre deti, ktorý uviedol, že zotrváva na svojom vyjadrení, ktoré je uvedené v písomnom vyhotovení rozsudku súdu prvej inštancie.

8. Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že nie je pravdou, že otec sa nestretol s F. H., pretože táto bola prítomná na úrade práce, sociálnych vecí a rodiny dňa 17.03.2022. Ešte pred určenými stretnutiami maloletého s otcom bez nej v Centre pre deti a rodiny Istebné sa A. začal vyhrážať samovraždou a bol vyšetrený u F. H.. Na základe tejto správy F. H. podala trestné oznámenie pre sexuálne obťažovanie a obnovu konania. Maloletý sa za prítomnosti matky vyjadroval k stretávaniu pred kolíznou opatrovníčkou a síce, že chce stretnutia tak, ako sú doteraz a v takom istom rozsahu. K tomu sa vo svojom znaleckom posudku vyjadril aj súdom ustanovený znalec, ktorý uviedol, že priania maloletého ohľadom stretávania majú byť akceptované. Vzhľadom k tomu žiadala, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. Otec uviedol k vyjadreniu matky, že je pravdou, že sa raz stretol s F. H., avšak nikdy to nebolo za účelom riešenia stretnutí medzi ním a maloletým v čase, keď maloletý navštevoval psychologickú pomoc u nej. F. H. nikdy nebola s ním v užšom kontakte za účelom posúdenia vhodnosti styku medzi ním a A.. Nikdy nebola prítomná na ich vzájomných stretnutiach a nikdy sa s ním neporozprávala osamote, aby mohla zistiť jeho postoj a názor na stretnutie sa s maloletým. Má vedomosť, že trestné konanie na podnet matky vedené OR PZ Dolný Kubín, bolo právoplatne zastavené.

10. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§

329 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolania rodičov maloletého dieťaťa sú nedôvodné, preto ho potvrdil ako vecne správne cez úpravu v § 387 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP.

11. Ako prvé odvolací súd konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať (§ 2 ods. 1 CMP, § 380 ods.2 CSP).

12. Odvolací súd v celom rozsahu preberá súdom prvej inštancie riadne zistený skutočný stav (§ 35 CMP), pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie spornej otázky styku otca s maloletou, súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie návrhom uplatneného nároku na rozšírenie styku otca s maloletou, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým zisteniam, pričom sa vysporiadal so všetkými podstatnými argumentmi účastníkov, a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvoinštančného súdu, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty rodičov nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvoinštančného súdu odchýliť, keď súd prvej inštancie správne zistil všetky skutočnosti potrebné k rozhodnutiu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie spĺňa v celej miere podmienky § 220 ods. 2 CSP na riadne a dostatočné odôvodnenie.

13. Po oboznámení sa s obsahom spisu a odôvodnením napadnutého rozhodnutia, sa odvolací súd zhoduje so súdom prvej inštancie, čo do rozsahu nastaveného styku, ktorý bol napadnutý odvolaniami oboch rodičov maloletého dieťaťa, dospejúc k záveru, že takto nastavený režim je v súlade s najlepším záujmom maloletého, zohľadňuje jeho vek, potreby, vzťah k otcovi a vytvára dostatočný priestor otcovi a maloletému na upevnenie si vzájomných citových väzieb. Z vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie je zjavné, že rodičia sa nedokážu dohodnúť na styku otca s maloletým, styk otca s maloletým je predmetom opakovanej úpravy súdnym rozhodnutím. Aktuálne styk otca s maloletým prebieha na základe neodkladného opatrenia Krajského súdu v Žiline č.k. 7CoP/53/2022 zo dňa 27.10.2022 v rozsahu každý páry štvrtok v čase od 14:30 hod. do 17:00 hod. za prítomnosti matky a asistencie pracovníka Centra pre deti a rodiny Istebné - pracovisko Dolný Kubín, pričom odovzdávanie a preberanie dieťaťa realizuje pred Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dolný Kubín.

14. Rozhodovanie o úprave výkonu rodičovských práv a povinností v prípadoch, kedy rodičia nie sú schopní sa na výkone rodičovských práv a povinností dohodnúť, musí byť potom hľadáním optimálneho stavu zo strany súdu. Súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbá o to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Podľa čl. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, či už je uskutočňovaná verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi. Zároveň však čl. 9 ods. 3 tohto dohovoru predpokladá, že štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa. Znamená to potom, že pokiaľ by styk s rodičom negatívne vplýval na záujmy dieťaťa alebo by tu existovala odôvodnená obava z takéhoto negatívneho vplyvu, súd po tomto zistení obligatórne styk maloletého dieťaťa s rodičom obmedzí alebo ho aj zakáže.

15. V preskúvanom prípade má najvyššiu prioritu najlepší záujem maloletého A.. Ten vyhodnocuje súd v každej jednotlivéj veci osobitne, za pomoci kritérií, demonštratívne vymedzených zákonodarcom v čl. 5 zákona o rodine. Každé dieťa má pritom prezumovaný záujem udržiavať a rozvíjať citové väzby s obidvomi rodičmi. Vzhľadom na uvedené súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbá o to, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore s inými záujmami dieťaťa.

16. V prípade, keď súdy rozhodujú o úprave styku rodičov s dieťaťom, je nutné vychádzať z toho, že právom oboch rodičov je v zásade rovnakou mierou sa o dieťa starať a podieľať sa na jeho výchove, s čím korešponduje i právo samotného dieťaťa na starostlivosť oboch rodičov. Rozhodnutím súdu by tomuto dieťaťu malo byť umožnené stýkať sa s oboma rodičmi v takej miere, aby bol postulát rovnakej rodičovskej starostlivosti čo najviac naplnený. Takéto usporiadanie vzťahov je spravidla vždy v „najlepšom záujme dieťaťa“, pričom odchýlky od tohto princípu musia byť odôvodnené ochranou

nejakého iného, dostatočne silného legitímneho záujmu, pričom konkrétne skutočnosti, o ktoré sa tento záujem opiera, musia byť v danom konaní preukázané (Uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 56/2017 z 19. januára 2017). Nesúhlas s plnohodnotným stykom druhého rodiča s dieťaťom môže byť relevantný len vtedy, ak je založený na dôvodoch, ktoré sú spôsobilé intenzívnym spôsobom negatívne zasahovať do záujmu dieťaťa. Ak ide o nepreukázaný alebo nepreskúmateľný dôvod, na ktorom je založený nesúhlas rodiča s pravidelným a plnohodnotným stykom druhého rodiča s dieťaťom, alebo sa v konaní preukáže, že ide o nesúhlas spočívajúci v dôvode, ktorý má pôvod len v osobe rodiča a preukázateľne nemá negatívny vplyv na záujem dieťaťa, súdy nemôžu na tomto nesúhlase založiť rozhodnutie. Rodič, ktorý s plnohodnotným stykom dieťaťa s druhým z rodičov nesúhlasí, by mal vierohodne preukázať dôvod svojho nesúhlasu, ktorého relevantnosť súd musí pri rozhodovaní o práve rodiča, ktorému korešponduje právo dieťaťa na plnohodnotný a pravidelný styk s rodičom, vždy skúmať. Súdy preto musia vždy citlivo a maximálne obozretne zvažovať naplnenie podmienok pre ten – ktorý model úpravy styku druhého rodiča s maloletým dieťaťom z hľadiska sledovania jeho najlepších záujmov. Je predovšetkým v záujme zabezpečenia úplného a všestranného rozvoja maloletého dieťaťa tak po citovej, rozumovej a emocionálnej stránke a vytvorenia čo najpriaznivejších podmienok pre jeho zdravý vývoj, aby nebolo vystavované napätým situáciám, stresu, strachu a nebolo nútené čeliť emocionálnym atakom, ktoré ešte vzhľadom na svoj vek a vyzretosť nedokáže samostatne spracúvať a zvládnuť.

17. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že súd prvej inštancie správne posúdil skutkové okolnosti podstatné pre vyhodnotenie zmeny pomerov, dôvodnej pre zmenu posledného rozhodnutia súdu o úprave styku otca s maloletým dieťaťom (§ 26 zákona o rodine).

18. Odvolací súd sa nestotožnil s námietkou matky, že okresný súd napadnutým rozsudkom výrazne rozšíril styk maloletého s otcom, rozhodol o styku maloletého s otcom bez jej prítomnosti, a to napriek tomu, že zo znaleckého posudku jednoznačne vyplývajú závery, v ktorých znalec neodporúča styk otca s maloletým realizovať bez jej prítomnosti.

19. Súdny znalec v záveroch znaleckého posudku poskytol vyjadrenia k položeným otázkam a konštatoval, že „Pre prospech zdravotného vývoja maloletého A. je vhodné upraviť styk jeho otca s ním tak, aby bola počas neho prítomná matka, resp. aby sa odohrával v zariadení, ktoré disponuje dostatočne odborne kompetentným personálom vhodným na asistenciu pro styku otca s maloletým dieťaťom bez prítomnosti matky. Rozsah by mal rešpektovať prania maloletého dieťaťa, resp. by nemal byť vo väčšom rozsahu, ako je tomu doteraz.“ Zároveň súdny znalec uviedol, že „Je však nutné myslieť i na jeho budúcnosť, budúcnosť vzťahu maloletého A. a jeho otca a možnosti, ktoré z neho plynú a preto je vhodné, aby sa v budúcnosti umožnil väčší rozsah styku maloletého A. s jeho otcom pokiaľ sa vylúčia všetky negatívne a ohrozujúce premenné... Pokiaľ bude maloletý A. pozitívne stimulovaný ohľadne kontaktu so svojím otcom, najmä zo strany matky a vylúčia sa všetky nezodpovedané negatívne premenné, rozšírenému styku maloletého A. s jeho otcom by malo dôjsť ihneď ako to bude možné“. Pokiaľ ide o znaleckým posudkom označené nezodpovedané negatívne premenné, sú nimi absencia posúdenia prípadných organických zmien CNS, sebaovládacích mechanizmov otca a prípadná pedofília, ktorá však bola znaleckým posudkom vypracovaným v trestnom konaní MUDr. Caisovej vyvrátená. Otec netrpí sexuálnou deviáciou, je heterosexuálne orientovaný, preferuje dospelé ženy, reakcie na sexuálne násilie nedosahujú patologické násilie (č.l. 362 – 363 spisu okresného súdu). Zo záverov znaleckého posudku nevyplýva, že by otec nemal základné predpoklady k tomu, aby sa o maloletého počas styku upraveného napadnutým rozsudkom nedokázal postarať, otec je „viac orientovaný tradicionalisticky, na rodinu, komunitu. Sklony k vyššej miere organizovanosti, zásadovosti. Pudová zložka nemá významný vplyv na konanie. Nižšia miera anxiety, skôr pokojný a trepezlivý v súvislosti s reakciou na stresové situácie. Tendencia vystupovať a konať tak, aby zanechal dobrý dojem. Prítomná schopnosť nadväzovania a udržiavania pozitívnych medziľudských vzťahov, komunikácia a schopnosť socializácie na primeranej úrovni.“ (č.l. 273 spisu okresného súdu). Otázka vhodnosti konkrétnej úpravy styku nie je otázkou odbornou, ale právnym posúdením veci a tieto skutočnosti súd hodnotí z hľadiska ostatných dôkazov, teda zistených konkrétnych pomerov dieťaťa a jeho rodičov. Znalcovi zásadne nepatrí vyjadrovať sa k prejednáwanej veci, ani navrhovať konkrétnu úpravu práv a povinností rodičov vo vzťahu k maloletému dieťaťu, pretože takéto závery znalca zasahujú do rozhodovacej právomoci súdu, či už v rámci hodnotenia dôkazov alebo rozhodnutia vo veci. Je potrebné zdôrazniť, že znalecký posudok je len jedným (nie hlavným ako uvádza matka) z dôkazných prostriedkov, ktorý má rovnakú dôkaznú silu ako ostatné dôkazy, nie je možné ho prioritizovať a ako každý dôkaz je potrebné hodnotiť ho v rámci voľnej úvahy (§ 191 CSP) jednotlivo, ako aj v súvislosti s ďalšími

dôkazmi. Súd prvej inštancie závery znaleckého dokazovania správne vyhodnotil v kontexte výsledkov rozsiahleho dokazovania, okrem znaleckého dokazovania vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah súdneho spisu, vykonaním výsluchov účastníkov konania, kolízneho opatrovníka, ale aj svedkov – zamestnankýň Centra pre deti a rodiny Istebné (F. F. K., F. L. M.).

20. Pokiaľ matka v rámci odvolania poukazovala na ďalšie listinné dôkazy preukazujúce nevhodnosť úpravy styku maloletého s otcom bez jej prítomnosti, odvolací súd sa stotožňuje s matkou, že zo správy Súkromného centra špeciálno-pedagogického poradenstva Dolný Kubín zo dňa 14.06.2022 vyplýva, že je v záujme maloletého dieťaťa, aby sa stretávalo s otcom, odporúčané je stretávanie sa za prítomnosti matky, nakoľko psychický vývin maloletého dieťaťa je vysoko rizikový (č.l. 45-47 spisu okresného súdu). Zo správy detského psychiatra F. F. J. zo dňa 02.05.2022 je rovnako zrejmé, že pocit bezpečia je pre dieťa nenahraditeľný žiadnou inou intervenciou, ani medikáciou, pri otcovi sa maloleté dieťa necíti bezpečne (č.l. 16 spisu okresného súdu). Za dôležité zistenie pre prijatie názoru o potrebe širšieho styku otca s maloletým aj vzhľadom na odporúčania zachytené v týchto správach, odvolací súd považuje skutočnosť, že medzi otcom a maloletým sa realizoval asistovaný styk v prítomnosti zamestnancov Centra pre deti a rodiny Istebné, kde s poukazom na správu CDR zo dňa 05.05.2023, úradný záznam H. D. zo dňa 07.06.2023 a jej správu zo dňa 24.05.2023 vyplýva, že stretnutia maloletého s otcom prebehli na pozitívnej úrovni, maloletý počas stretnutí pôsobil uvoľnene, komunikácia medzi otcom a maloletým bola plynulá, maloletý sa kontaktu s otcom nijako nevyhýbal. Bolo zistené, že maloletý akceptuje svojho biologického otca, necíti voči nemu strach a obavy, ale ani lásku. Ak matka poukazuje na správu H. I. D. zo dňa 24.05.2023, z ktorej má podľa matky vyplývať záver o vhodnom uskutočňovaní sa stretávania maloletého s otcom v prítomnosti matky, odvolací súd dodáva, že tento názor H. D. viazala na neukončené vyšetrenie možného zneužívania maloletého otcom, čo však už matka vo svojej odvolacej argumentácii neuviedla (č.l. 333 spisu okresného súdu). Podľa odvolacieho súdu je možné z vykonaného dokazovania konštatovať, že vzhľadom na dĺžku predmetného konania, ako aj realizáciu asistovaného styku otca s maloletým dieťaťom sa vytvoril priestor na nadobudnutie istoty, bezpečia pre maloleté dieťa, i keď odvolací súd nevyklučuje, že prechod na zmenený režim stretávania sa maloletého s otcom môže byť spojený s prípadnými ťažkosťami. Odvolací súd nemá na základe vykonaného odvolacieho prieskumu dôvod odkloniť sa od záverov súdu prvej inštancie a upraviť styk otca s maloletým naďalej formou asistovaného styku, tak ako to navrhuje matka vo svojom odvolacom návrhu. Pripomína sa, že asistovaný styk slúži na obnovu kontaktu maloletého s rodičom za pomoci odborne spôsobilej osoby, k čomu už bezpochyby vzhľadom na vyššie uvedené došlo. Odvolací súd dospel k záveru, že nie sú dané dôvody na obmedzenie styku, takýmto zásahom by sa za danej skutkovej situácie vyhládka na udržiavanie/upevňovanie nadviazaných pozitívnych väzieb postupne znižovali, navyiac za situácie, že matka v odvolacom konaní neuvádzala do kedy by takto styk mal prebiehať.

21. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že názor maloletého dieťaťa, aj keď 10 ročného, ktoré sa s otcom stretávať nechce, je len jedným z dôkazov, na ktorý súd prihliada, avšak tento vyhodnocuje v kontexte v konaní ďalších vykonaných dôkazov. Samotný názor dieťaťa za situácie, že sa identifikuje s očakávaniami matky („Maloletý je značne ovplyvniteľný svojou matkou.“, č.l. 270 spisu okresného súdu) nemôže byť zohľadnený ako jediný a ani ako rozhodujúci dôkaz pre rozhodnutie súdu, pretože súd musí zisťovať skutočný stav veci. Ak je dieťa vo výchove rodiča, ktorý svojím prístupom do určitej miery podporuje dieťa v odmietaní druhého rodiča, niet záruky, že dieťa bude vychovávané v zdravom prostredí. Ide totiž len o skryté pestovanie odmietania až nenávisť, čo je zo strany rodiča a v záujme zdravého vývoja dieťaťa neakceptovateľné, ak neexistujú dôvody na obmedzovanie styku. Je potrebné vytvoriť maloletému dieťaťu priestor, aby spoznalo okrem názorov matky aj názory svojho otca a tak aby malo možnosť vlastnej voľby.

22. Pokiaľ otec vo svojom odvolaní naopak argumentoval pripravenosťou maloletého na širší rozsah styku než bol rozhodnutím napadnutým odvolaním upravený, odvolací súd sa nestotožnil ani s jeho odvolacou argumentáciou. Zo záverov znaleckého posudku vyplýva, že maloletý sa stretnutia so svojim otcom bez prítomnosti matky obáva, a to najmä zo strachu z toho, že otec maloletého vezme z miesta bydliska matky do svojho bydliska; neochota maloletého pristúpiť na stretávanie bez prítomnosti matky, pretože, ak by naň pristúpil, mohlo by to mať na jeho vzťah s matkou negatívne dôsledky v súvislosti s jej postojom k otcovi; pocit ohrozenia z nevhodného správania otca v súvislosti s prežitými udalosťami, ktoré boli pre neho traumatizujúce (ukazovanie zadku, chytanie pohlavného údu jeho otcom a pod.). Odvolací súd zhodne s okresným súdom má za to, že narušený vzťah otca s maloletým je potrebné budovať postupne, najskôr bez prespávania maloletého v domácnosti otca, nakoľko maloletý si musí na otca a

jeho prítomnosť, bez „dohľadu iných osôb“ navyknúť. Ako vyplynulo z vykonaného dokazovania maloletý má určité obavy (objektívne/subjektívne), čo odvolací súd vzhľadom na nestretávanie sa niekoľko rokov s otcom vyhodnocuje ako prirodzené. Odvolací súd pokladá za prínosné pre vzťah otca s maloletým, že tento môžu budovať spoločne stráveným časom a voľnočasovými aktivitami počas dňa, ako napríklad chodenie na výlety, do prírody, do kina, aby si postupne budovali spoločné zážitky, následne s prespatím na jednu noc počas každého druhého víkendu. Odvolací súd považuje za potrebné rozšíriť takto styk aj z dôvodu, že ani zo správania matky nie je vidieť snahu motivovať maloletého k styku s otcom, i keď matka verbalizuje záujem na stretávaní sa maloletého s otcom. Zároveň otec, hoci u neho vidno snahu prehlbovať vzťah s maloletým, musí upevňovať svoje rodičovské zručnosti vo vzťahu k maloletému, upraviť svoje správanie, výchovné metódy, vyjadrovanie, ktoré by mohli byť pre maloletého dôvodom na odmietanie stretávania sa. V prípade, že dôjde k postupnému obnoveniu vzťahu otca s maloletým, môže sa otec opätovne domáhať širšieho rozšírenia styku.

23. Pokiaľ otec v rámci odvolacieho konania žiadal uložiť matke povinnosť informovať ho najneskôr 48 hodín pred termínom odovzdania dieťaťa o prekážke, ktorá bráni realizácii jeho styku s maloletým a umožniť mu stretnutie s maloletým v náhradnom termíne, odvolací súd uvádza, že z obsahu spisového materiálu je zrejmé, že matka otcovi oznamuje nemožnosť realizácie jeho styku s maloletým, ako aj jeho dôvod. Ak otec zároveň žiadal, aby matke bola uložená povinnosť v prípade nezrealizovania stretnutia poskytnúť mu náhradný termín, takto uložená povinnosť by podľa odvolacieho súdu v praktickom živote nebola vykonateľná a jej premietnutie sa do reálneho života vzhľadom na narušené vzťahy medzi rodičmi a nemožnosť akéhokoľvek konsenzu v akejkoľvek otázke, je nereálna, nadbytočne zakladajúca, či posilňujúca ďalšie nezhody medzi rodičmi, čo vo výsledku môže pôsobiť kontraproduktívne. Odvolací súd zdôrazňuje, že povinnosť matke uloženú zároveň s nastavením rozsahu a podmienok styku spočívajúcu v tom, že dieťa má v stanovených časoch otcovi riadne odovzdať na mieste k tomu určenom a samozrejme, maloleté dieťa aj zodpovedajúcim spôsobom na tento styk pripraviť, je potrebné zo strany matky plnohodnotne rešpektovať a dodržiavať, aby tak jednak bol vytvorený základ na budovanie vzťahu otca s maloletým dieťaťom, avšak v konečnom dôsledku, aj z hľadiska jej vlastnej ochrany pred dôsledkami toho, ak by styku otca s maloletým dieťaťom bezdôvodne bránila (vykonávacie konanie).

24. Odvolací súd pri zohľadnení najlepšieho záujmu maloletého ako prioritného kritéria pre rozhodovaciu činnosť súdu v konaní starostlivosti o maloleté deti rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP a v podrobnostiach odkazuje na dostatočné odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu cez úpravu v § 387 ods. 2 CSP.

25. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v zmysle § 396 ods. 2 CSP, aplikujúc ustanovenie § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

26. Toto rozhodnutie krajského súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP, dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP, dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP, dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP, dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP, v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.